

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2008 r.

skargi Przedsiębiorstwa Handlowego "L(...)" Spółki Jawnej w P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 18 lipca 2007 r., sygn. akt I ACa (...)

wydanego w sprawie z powództwa K. H.

przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowemu "L(...)" Spółce Jawnej w P.

o zapłatę i zakazanie naruszeń,

odrzuca skargę i zasądza od Przedsiębiorstwa Handlowego "L(...)" Spółki Jawnej w P. na rzecz K. H. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. konstrukcyjnymi wymogami skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia są między innymi: uprawdopodobnienie przez skarżącego wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie tego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Co do pierwszej przesłanki, w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjęto, że po pierwsze zasądzone przez sąd i poniesione przez stronę koszty przegranego procesu nie stanowią szkody w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. (porównaj między innymi orzeczenia z dnia 10 sierpnia 2006 r. V CNP 104/06 oraz z dnia 28

listopada 2006 r. III CNP 46/06, nie publ.), a po wtóre, że wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. jest spełniona jeżeli skarżący złoży oświadczenie, że szkoda wystąpiła, określi jej rodzaj, rozmiar i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem zaskarżonego orzeczenia, przy czym okoliczności te powinny być uprawdopodobnione przez przedstawienie dowodów lub innych środków uwiarygodniających to oświadczenie (porównaj między innymi orzeczenia z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, nie publ. oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Skarga strony pozwanej nie spełnia powyższych wymagań zarówno dlatego, że jako szkodę spowodowaną wydaniem zaskarżonego wyroku wskazuje między innymi koszty procesu zasądzone i zapłacone na rzecz strony przeciwnej oraz koszty sądowe uiszczone na rzecz Skarbu Państwa, jak i dlatego, że nie zawiera określenia postaci i rozmiaru szkody oraz czasu jej wystąpienia ani nie przedstawia dowodów lub innych środków dla uprawdopodobnienia swoich twierdzeń.

Skarga ta nie spełnia również wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego spełnienie tej przesłanki wymaga przeprowadzenia przez skarżącego wyodrębnionego wyводу prawnego wykazującego, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Chodzi o wykazanie, że niemożliwe było i jest wzruszenie orzeczenia w drodze skargi kasacyjnej, wznowienia postępowania, powództwa przeciwegzekucyjnego czy innych środków prawnych (porównaj między innymi orzeczenia z dnia 17 sierpnia 2005 r. I CNP 5/05, OSNC 2006/1/17 i z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140).

Skarżąca nie przeprowadziła takiego wyvodu poprzestając na stwierdzeniu, że w sprawie nie przysługuje skarga kasacyjna z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawach gospodarczych. Pominęła nie tylko inne możliwości wzruszenia zaskarżonego wyroku lecz również okoliczność, że przedmiotem rozstrzygnięcia w sprawie było także roszczenie niemajątkowe, co do którego przepisy nie przewidują limitu kwotowego w postaci wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. odrzucił skargę i na wniosek strony przeciwnej zawarty w odpowiedzi na skargę zasądził na jej rzecz od strony pozwanej koszty postępowania (art. 98 w zw. z art. 108 § 1 oraz art. 424¹² i art. 398²¹ k.p.c.).